

הפנסאי

מנשר שבועי מבית
 "פנסאים צעירים"

גליון י'

שלחן שבת

בואו, אתם מזמנים
 אצלנו - מהלמודים נהנים

לוי, אחי הצעיר שרק השבוע חגג שבע שנים להלדתו, קצת עצוב מזה שהוא לא הכי גבוה בכתה שלו. מענדל'ה טוען שזה מזכיר לו הר אחד שנמצא במדבר סיני ואבא מסביר שכל יהודי צריך להיות "הר" ולהתאמץ להיות גם "נמוך". שלחן שבת מיחד, ערב חג מתן תורה.

ההר הנמוך

זה היה סתם משפט כזה שאומרים כדי להרגיע אחים קטנים כשהם עצובים, אבל אבא התייחס אליו בכל הרצינות: "מצין מענדל'ה! אנחנו רואים בהר סיני שתי תכונות מנגדות שפדאי שיהיו בכל יהודי. נו, לוי, אולי אתה יודע לומר מה התכונות הפוכות של הר סיני?".

"אהממ", לוי היה קצת נבוך. הוא לא חשב שהעסוק התמידי שלו בגבה יציב אותו בפני שאלות מהסוג הזה. אבל מהר מאוד הוא התגבר וענה: "מצד אחד הוא היה הר ולא בקעה, ומצד שני הוא היה נמוך מאוד".

"יפה מאוד!", שבח אבא גם את לוי. "תשובה מעלה".

"שתי התנועות האלו צריכות להיות גם בהתנהגותו של כל יהודי. מצד אחד - תקיפות כמו הר גבוה, ומצד שני - שפלות וענוה כמו הנמוך שבנמוכים".

"ההלכה הראשונה בשלחן ערוך מצוה את היהודי: "אל יבוש בפני המלעיגים". כדי לעמוד מול הקשיים והנסיונות ולמלא את רצון ה' צריך יהודי להרגיש הגבהה והתנשאות של קדשה. ממש כמו הר".

"אבל חשוב מאוד שההר הזה יהיה הר נמוך - בתוך הלב פנימה יהודי צריך להרגיש ענוה ולהתנהג בהתבטלות מחלטת לרצון ה'".

(מעבד על פי לקוטי שיחות חלק א' עמוד 276)

"נו", אמר אבא לאחר שסימנו לנגן את נגון "אתה בחרתנו" לרגל חג השבועות הקרב ובא, "אפשר כבר לברך ברכת המזון".

לפני ברכת המזון יש אצלנו בבית שני תפקידים קבועים, לדאג לכל הסועדים בשלחן: אני נגש לכיור נטילת הידים שבכניסה וממלא את הכלי המיוחד למים אחרונים, ומענדל'ה מביא מהמזנון את המעמד של הברכונים.

כשקמנו, קם גם לוי ממקומו. הוא נגש לכיון מענדל'ה ונסה להשוות את הגבה שלהם. זה היה קצת מצחיק - לוי נעמד על קצות האצבעות ומתח באמצעות יד ימין קו אלכסוני באויר מהמצח שלו כלפי מעלה לכיון המצח של מענדל'ה.

"אוף", הוא אמר. "זה לא פייר! אני כבר בן שבע ויומים ומענדל'ה עדין בן שמונה, אז הוא גדול ממני רק בשנה אחת. למה הוא הרבה יותר גבוה?".

לאחרונה התחיל בכתה של לוי הענין הזה של מדידות הגבה. בכל הזדמנות הוא נגש לחפצים שונים בבית - תמונה, שעון או מדף, ובודק האם גבה ביחס אליהם. כל ההסברים של אמא, שהוא בכלל לא נמוך יחסית לגילו והוא יגבה עוד הרבה בעזרת ה', לא עזרו להרגיע אותו.

מענדל'ה חזר לשלחן עם מעמד הברכונים בידי, ותוך כדי התיישבות בכסא אמר: "אם אתה נמוך אז אתה כמו הר סיני שהיה הנמוך מפל ההרים, אולי עליך ה' יתן את התורה...".

העולם נכבש...

איך? הרבי הורה:
על ידי למוד התורה!

פנסאי צעיר מעין בעלון הפנסאים הצעירים... בקרוב: מהדורה מיוחדת נוספת של העלון המרתק.

למדתם בחברותא? שלחו תמונות למדור זה לכתבת המערכת, בדיסק או בדאר האלקטרוני. נא לצין את שמות הלומדים ואת מקום המגורים.

הוראות ועדכוני
לחילי צבאות ה'
מפקדת הפנסאים

בפקדה!

פנסאים צעירים!

במהלך השבוע האחרון קבלו אחרוני חילי צבאות ה' המשתתפים בתכנית את חוברת הלמודים שלהם בשמחה רבה. בכפר חב"ד ובאשקלון ובכל רחבי הארץ, כמו גם ברוסיה ובתאילנד וברחבי תבל, התקבלו החוברות בהתרגשות מיוחדת - זוהי החוברת האחרונה של המבצע.

בדיקה שערך מערכת "הפנסאי" עם מספר חילים מגלה שהחוברות לא מנחות למשמרת בארון אלא נמצאות תמיד על השלחן, כשכל הזדמנות הן נפתחות שוב לשבון חוזר. "הלמודים שאנחנו לומדים עכשו בצורה חיונית", מספרים לנו החילים אתם שוחחנו, "חקקו בזכרוננו לכל החיים".

המשיכו להתמיד!
מפקדת הפנסאים

אבוקה בווערת

האור מציתים
החשך מגרשים

הצתה מכוונת? | פרק חמישי

המראה היה יוצא דופן. הרחוב השקט בו דר ר' זעליג היה עתה שוקק חיים.

את הכביש הצר שלפני ביתו של ר' זעליג חסמו שתי משאיות גדולות של מכבי האש. על גגה של אחת מהן נצב כבאי שגלגל צנור מים עבה במאמץ נכר. עוד ארבעה כבאים עמלו על אותה מלאכה בדיוק וגלגלו את שאר צנורות המים לתאים המיעדים בדפן המשאית.

"הנה, הוא בא", עבר רחש ברחוב כשר' זעליג התקרר בצעדים שקטים למרכז המהומה, בכניסה לביתו. הדממה שהשתררה היתה מחלטת. לא היה צורך בדבורים.

חלונות ביתו של ר' זעליג הפונים לרחוב היו פרוצים לרוחה כשהתריסים המתקנים בהם שבורים. שרידי הפיח מסביב לחלונות והשחור שנבט דרך הפתחים הצטרף לריח השרוף החרוף והעשן שעוד התמר מעל הבית - שרפה גדולה העלתה באש את דירתו של ר' זעליג.

כבאי רחב כתפיים התקרב לכוונו של ר' זעליג, תחת בית שחיו תפוסה הקסדה האדמה המבריקה. "רבנו", הוא פנה בקול רך, "קרה פה גס גדול. אף אדם לא נפגע, רק קצת נזק לרכוש. אני חושב שיש לך זכויות גדולות, תברך אותי".

ר' זעליג חיך מול הכבאי המגדל שנגאה לפתע קצת קטן. מול עיניו המאירות של ר' זעליג החליפה המסרבלת שלבש הכבאי ובלווי החמץן שהיו תלויים על גבו נראו פתאום חסרי חשיבות. "אשריכם ישראל", אמר ר' זעליג לכבאי. "אתם עושים עבודת קדש".

אחד השכנים נגש לר' זעליג ולחש על אזנו. הוא עדכן אותו שאשתו מרגישה בסדר גמור ובנם, השליח בשכונה הסמוכה, היה במקום ולקח אותה לביתו. השכן הציע גם לר' זעליג לנסע לביתו של הבן בשכונה הסמוכה ואף התנדב לקחת אותו לשם ברכבו.

ממש לפני שהוא נכנס לרכב פנה ר' זעליג לבני החבורה: "קינדערלאך, אל תשכחו - מחר אחרי תפלת מעריב יש לנו שעור ברמב"ם...".

דוד ויוסי הנהנו במרץ בראשם, מתפעלים ממסירותו של החסיד המבגדר לתקנת קדשו של הרבי, אבל אלי היה מרכז בדבר אחר לחלוטין:

איש צעיר במדי מכבי האש הסתובב בחצר הבגין עם פנס והאיר לכוון השיחים. הכתוב בגב האפודה הזוהרת שלבש ספר לאלי את המידע על תפקידו - "חוקר דלקות".

כמה מלים שפלט אותו חוקר למכשיר הקשר שהיה תפוס בדש חלצתו לכדו את תשומת לבו של אלי. "ליאור", דבר החוקר עם מישוהו עלום, "חשוב לנו לנדא שהפעם לא מדבר בעוד הצתה מכוונת..."

המשך יבוא...